

Pris i det Tilfælde, Dyrene sælges. Men dette, at de enkelte Avlsdyr ere af en bedre Bestaafenhed og navnlig dette, at der spredt omkring i Landet er en stor Mængde gode Avlsdyr, er en saadan Betingelse for en Fremgang i Nationalvelstanden, at der næppe findes noget Sideslykke dertil her i Landet. Vrede Medlemmer ville f. Eks. vide, at vor Smørproduktion her i Landet udgør saadan noget som 100 Millioner Pbd., og det vil sige, at der omtrent indvindes 100 Millioner Kr. Naar jeg siger, og det vil ikke blive modsiget af nogen Landmand, at dette Kvantum kan forøges uden nogen som helst Udgift til Dyrenes Underhold og Forplejning til det dobbelte blot ved at have bedre Dyr, saa at en Mand, som maaste faar 100 Pbd. Smør aarlig af sit Dyr, vilde kunne faa 200 Pbd. med de samme Udgifter, hvis han havde haft et rigtig godt Dyr, ville cerede Medlemmer deraf indse, at der ikke let kan tænkes nogen større Forøgelse af vor Nationalvelstand end en Forbedring af vore Kvæg-racer. Jeg tror, at det er rigtigt at fremme det, navnlig lige over for den Omstændighed, at Hingsten, dette store, smukke, stolte Dyr, tiltaler Følelsen mere, paa Dyrskuer og andre Steder, hvor den præsenteres, tiltaler Djet mere, saa at der derved undertiden fremkaldes en Anskuelse hos mange, at der er særlig Grund til at understøtte Hesteavl og mindre Grund til understøtte Kvæg-avl. Jeg vil bede Dem modificere denne Anskuelse noget; naar man vil have at vide, hvad der forøger Landets Indtægt, saa have vi — jeg vil ikke alene sige: intet Dyr, men vi have i det hele taget intet som helst, som bidrager bedre dertil end vor Kvægavl, og jeg vil sige over for cerede Medlemmer, der have været betænkelige ved at give den Slags Præmier, at der ikke kan tænkes nogen bedre Anvendelse af Landets Penge end til en hvilken som helst Foranstaltning, som paa nogen Maade forbedrer Landets Kvægavl, og at det er Tilfældet, skal jeg tillade mig at oplyse. Jeg har ikke alene — paa Udvalgets Begne — tilladt mig at ulejlige den højtærede Indenrigsminister med Udarbejdelsen af de Tabeller, som staa i Betænkningen, over Anvendelsen af de Beløb, der ere anvendte til Husdyravlens Fremme, men jeg har ogsaa sammendraget nogle Oplysninger af de Beretninger, der gives hvert Aar igennem Stats-Dyrestue-Beretninger. Deraf ville de Herrer kunne se, at Antallet af de præmierede Dyr er meget stærkt forøget i de senere Aar, men tillige ville De se af de Sammenlæggninger, jeg har gjort, at denne Fremgang er meget ubetydelig for Hingstens Bedkommende, men den er meget

stor for Dyrenes Bedkommende: I 1887 præmieredes paa Verne 108 Hingste, i 1888: 102, i 1889: 98 og i 1890: 99 Hingste. Man vil altsaa se, at der snarere er en lille Tilbagegang for Vernes Bedkommende. I Sylland præmieredes i 1887: 179 Hingste, i 1888: 171, i 1889: 171 og i 1890: 193 Hingste, deraf ses, at der for Syllands Bedkommende er begyndt en Fremgang; men naar de Herrer vilde se paa Tyrene, saa ville De se, at i de samme Aar har Fremgangen for Vernes Bedkommende været fra 82—140—164—193, altsaa er Tallet i de 4 Aar steget fra 82 til 193 — til over det dobbelte. Det samme er Tilfældet for Syllands Bedkommende, idet de præmierede Tyres Antal er steget fra 108 til 170, saa til 222 og i 1890 til 239. Medens der altsaa i 1887 i hele Danmark præmieredes 190 Tyre, saa er der i 1890 præmieret fire Hundrede og nogle og tredive; man vil altsaa se, at der i Sylland har fundet en ganske overordentlig Fremgang Sted, og dette hænger sammen med hele vort Landbrugs Udvikling. De Herrer ville maaste vide — jeg vil haabe, at de vide det — at det danske Landbrug har sin Gjendommelighed, idet det har en Livskraft, en Perfektibilitet i sig, som Agerbruget i saa Lande vistnok har; det har nemlig vist sig ved, hvad der er sket her i Landet i de senere Aar, at medens det for en Del Aar siden kun var de store Gaarde og Herregårdene, som indførte Forbedringer og ny Ting fra fremmede Lande, i det hele taget Reformer, saa er det nu Bondestanden, der tager Arbejdet op, navnlig gennem Andelsforetagender. Gennem Andelsmejerier, gennem Kvægavlsforeninger, gennem Tyreholdsforeninger, gennem Hesteavlsforeninger, ville De se, at der rundt omkring i Landet er udført et Arbejde, som er aldeles enestaaende; det er en Evne, som den danske Bonde har haft i mange Aar. Jeg har hørt eller læst mig til, hvorledes det f. Eks. er gaaet til i sin Tid med Svingplovens Indførelse her i Landet. Medens det endnu for ikke ret mange Aar siden paa ingen Maade var en Sjældenhed at se de gamle Hjulpløve med 4 Heste for, saa vide vi alle, at et saadan Instrument har været ukendt her i Landet i en lang Aarrække, og jeg kan ikke undlade at fortælle en lille Begivenhedovre fra den Egn af Landet, fra den Valgtres, som jeg har den Ære at repræsentere. Der var for nogle Aar siden en Bonde derovre, der havde hørt, at nu var der kommet et ret mærkeligt og ganske fortrinligt Redskab frem, og det var kommet til Aarhus, det var nemlig en amerikansk Plov,